

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 312

פרשת תזריע

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
היהודי יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מדין

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

פניני הדף היומי

בקרת ללא תועלת

תה לנגח וללא תועלת אמתית. ולכן צריך המבקר לשים לב שאחרי שהוא מעיר לצד השני - לתת לו גם את הפתרון לבעיה. גבר הרוצה להעיר לאשתו על כך שהיא קמה מאוחר, חייב לשלב בדבריו גם את הפתרון לבעיה - 'לכי לישן מקדם', 'אולי חסרים לך ויטמינים בגוף, וזה גורם לך לעיפות', וכו'. הוא נותן לה הרגשה שאכפת לו מהבעיה שלה והוא מנסה לעזור לה.

אהבה אמתית

משפט הפתיחה של הבקרת הוא החשוב ביותר. אם נפתח במחמאה ומלה טובה - נגרם לצד השני להקשיב ולהפנים את הדברים, ויותר מהכל זה יתן לשני הרגשה שאנחנו אוהבים אותו...

זו הנקודה החשובה ביותר בהעברת בקרת... בזוגיות או בשאר דברים, הגישה חכמת להיות - 'אני אוהב אותך, אכפת לי ממה שקורה אצלך, ואני רוצה רק דבר אחד... שיהיה לך טוב בחיים'. וכבר כתבתי, שהלב של הצד השני מרגיש את מה שאנחנו מרגישים בלבנו, וכמו שאמר החכם מכל האדם (משלי כז, יט) 'והיבא בחזו"ל (יבמות קיז): 'כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם' - יש מגנט בתוך הלב שלנו, אדם מרגיש אם מישהו מכבד ואוהב אותו...

ולכן, נגע לפני הבקרת נכניס אהבה בלבנו לצד השני, ונרגיש רצון אמיתי וחסד לעזור לשני, ובנדאי הדברים יפנסו ובלבו יעזרו לו להשתפר. לסיום:

כאשר נתבונן בכללי היסוד שכתבנו בפרק זה ונפעל על פיהם, נשמור על כבודו של השני, נרבה בעדוד על מעשיהם הטובים של זולתנו, נשבח את הראוי לשבח, לאט לאט נמעט את שגיאותינו ביחסנו לזולת, ונצליח לעזור לאחרים להיות טובים יותר...

כאשר נבקר ונזכיר את האחר, נדע כיצד יש לומר לו את הדברים באופן שהוא יקבלם, ובקורת ה' נצליח...

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

יש בקרת שלעולם אסור לאמרה לכן או לבת הזוג... בקרת על דברים שהוא אינו יכול לשנות או דברים שאינם תלויים בו. כגון בקרת כלפי ההורים של בן הזוג - 'ההורים שלך קמצנים... ההורים שלך מתנהגים אלי בצורה לא יפה... מדוע ההורים שלך לא מזמינים אותנו...' - דברים כאלה אינם בשליטתו של האדם, והבקרת בהם ללא כל תועלת, ואדרבה, הצד המבקר ירגיש שמנסים לפגוע בו ללא תכלית אמתית, וממילא הוא לא יקבל את הדברים וינסה להחזיר בפגיעה משלו.

והנזק הרבה יותר מהתועלת... אחד מבני הזוג שעלה במשקל יותר על המדה, אסור בשום אופן לומר לו - 'מדוע השמנת? מתי תעשה דיאטה?' כל משפט שכזה הוא פגיעה ישירה באישיותו של האדם, ובדרך כלל האדם בעצמו מרגיש בחסרון - הוא היה מעדיף שלא לעלות במשקל, ואם נוסף לו בקרת מהצד השני - זה יפגע שוב ברגשותיו ללא תועלת חיובית, ובדרך כלל זה יגרם לו לרצון לנקמה...

ולכן, במקרה שכזה נדאי להציע שכל בני הבית יעברו לתזונה בריאה יותר, כדי שנקים את מצות הבורא (דברים ד, טו): 'ונשמרתם מאד לנפשתיכם' - בורא עולם צוה עלינו ש'נדאג לגוף ולנפש שלנו שיהיו בריאים. או כמו שהזכרתי - להעביר את המסר דרך מחמאות חיוביות. בקרת השוללת לגמרי את דעתו של הצד השני, היא בעצם אומרת לו - 'אתה טועה לחלוטין!' בדרך כלל היא גורמת לו להתעלמות פלילית מהבקרת, כי המבקר ירגיש שהמבקר אינו מקשיב לדבריו או שלא אכפת לו מדעתו, ובדרך כלל בקרת כזו גורמת לפעולה הפוכה.

ולכן - - - חשוב מאוד להתחיל את הבקרת במלים של הסכמה - 'יש משהו בדברך', 'אני מבין את הקשי שלך', 'גם אני עברתי את זה פעם', כי בכל משפט כזה אנחנו מראים הזדהות עם הצד השני, וכך לבו יפתח לשמע גם את דעתנו.

אם נבקר את בן או את בת הזוג ללא פתרון לבעיה, הדבר יתפס בעיני השני כבקרת שמטרה

קמחא

דפסהא?

כבר נתת?

פרטים בגב העלון...

קו לשאלות בהלכה
מבית "יביע אומר"
055-6888100

זמני מניסה ויציאת השבת
הזמנים למי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פ	ב"ש
בניסוח	18:43	18:41	18:42
יציאה	19:35	19:33	19:34
ר"ת	20:21	20:18	20:20

בירושלים: לנחגים 40 דקות 16:23

סדר עדיפויות

אשה כי תזריע וגו' (יב. ב)

"הדא הוא דכתיב: 'אחור וקדם צרתני' (תהלים קלט, ה), אמר רבי יוחנן אם זכה אדם, נוחל שני עולמות - הזה והבא, הדא הוא דכתיב: 'אחור וקדם צרתני'. ואם לאו, בא ליתן דין וחשבון, שנאמר 'ותַּשֵּׁת עָלַי פֶּפֶּקָה', כדכתיב: 'כפך מעלי הרחק' (איוב יג, כא)". (מדרש רבה)

מקשה הגאון רבי יעקב חיים סופר זצ"ל (בעל ה"כף החיים") בספרו "ישמח ישראל", שלפי זה היה צריך לומר 'קדם ואחור צרתני', שתחילה אדם חי בעולם הזה (קדם), ולאחר מכן עובר לעולם הבא (אחור)?

ומיישב שבכוונה הקדים עולם הבא לעולם הזה, לומר: מי הוא זה אשר יזכה לנחול שני עולמות הזה והבא? רק מי שמקדים אחור לקדם - שמקדים את ענייני העולם הבא (תורה מצוות ומעשים טובים) לענייני העולם הזה. (וע"ע ב"אוצרותינו" בראשית כד, ב, ושמות כז, כ).

בהקשר לכך, מביא הגאון רבי מרדכי אמייס הכהן זצ"ל בספרו "דורש טוב לעמו" את המעשה הבא:

עשיר אחד שהיה קמצן גדול, נוהג היה לפקוד את בית הכנסת רק בשבתות ובימים טובים. פעם ניגש אליו רב המקום והוכיחו על כך שאינו בא בימות השבוע להתפלל במנין.

לא כיחש העשיר בתשובתו: "את האמת אגיד, אין לי תפלין...". "אדרבא!", רעש הרב, "איך תוותר במחיר יד על מצוה רבה כזו שאין ערוך לשכרה, היאך תסכים להימנות עם אלו שקראום בגמרא בשם 'פושעי ישראל בגופם', ואמרו שלהם יורדים לגיהנם, גיהנם כלה והם אינם כלים?".

דברים שיצאו מלבו של הרב, נכנסו ללבו של העשיר, אשר החליט באופן חריג לגבור על רגש קמצנותו. אמר: "ירכוש לי הרב תפלין, ואבא להתפלל במנין. מה מחיריך?". השיב הרב: "תפלין מהודרות ופרשיות כתקן יעלו ארבעים זהובים!".

התכרכמו פני העשיר והוא מלמל: "אין צורך שהרב יקנה בעבורי. אשתדל להשיג במחיר זול יותר". "אדרבא", ניאות הרב, "העיקר שתקנה תפלין ותניחן, ובשכרן תזכה להכנס לגן עדן!".

למחרת, הופיע מיודענו העשיר לתפלה. בתרועת נצחון הציג לפני הרב את התפלין שקנה. ארבעה זהובים עלו לו, בעוד הרב דרש פי עשרה!

"ארבעה זהובים!?", התפלא הרב, "הרי זהו רק מחיר הקלף וההגהה, ואיה שכרו של הסופר, ומה עם מחיר הבתים? במחיר זה - אין ספק שהתפלין פסולות, והמניחן - לא זו בלבד שאינו מקיים מצוה, אלא ברכותיו לבטלה!". משך הלה בכתפיו ואמר: "המוכר אמר לי שהן כשרות, אם משקר הוא - יהא הקולר תלוי בצוארו!". חייך הרב ושאל: "ומה תרויח מכך, שיארח לך לחברה בגיהנם? הרי עליך החובה מוטלת להניח תפלין כשרות!". והקמצן בשלו: "סומך אני עליו. ואם ירמני - העוון תלוי בו!".

הבין הרב כי על זה נאמר "כשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע" (יבמות ס"ה ע"ב), ולא ענהו דבר. כעבור זמן מה, פגש הרב את העשיר הקמצן, ופניו נפולות. "מה ארע?" התעניין. "נפלתי פחא!" שיתף אותו העשיר בעצב "בא סוחר ממולח והציע לי לקנות יהלום, הוא הפליג בשבחיו וערכו, וסיפר שאין כמותו עוד בעולם. לאחר משא ומתן, רכשתי את היהלום בסכום אגדי. עתה הוברר כי היהלום מזויף, והנוכל נעלם כאלו בלעתו האדמה. וי לי לחסרון כיס! אללי על ההפסד העצום!". "מדוע האמת לו בלי לבדוק?" תמה הרב, והעשיר ענה בתסכול: "הנוכל עשה יד אחת עם מומחה לאבנים טובות, שהטעני והולכיני שוללו!".

"אם כן, מה לך גונח?", הרגיעו הרב, "מה אכפת לך שהיהלום מזויף? הסר דאגה מלבך! העיקר הוא שאמר לך המומחה שזוהי אבן טובה! ואם אינה טובה - העוון תלוי בצוארו..."

"מה יועיל לי הדבר?" לא הבין העשיר את תנחומי הרב "מה אכפת לי שהעוון תלוי בו, כשההפסד כולו שלי!". התמם הרב ואמר: "הלא בעצמך אמרת שאין זה משנה אם התפלין פסולות, כל עוד העיד המוכר על כשרותו, ויהא העוון תלוי בו...". העשיר הקמצן נותר עם פה פעור ומוסר השכל נוקב, כי בעסקי שמים, יש להקפיד לפחות כמו בעסקים הגשמיים (אוצרותינו).

איפה הסבלנות שלנו?!

לעיתים אתן מרגישות חסרות סבלנות? לפעמים את נקראת אישה 'קצרה'! למה יש לנו פעמים של מצבי רוח וחוסר כוח להיות נחמדות ואדיבות, ופעמים שדווקא המצב רוח מרומם ויש לנו הרבה כוחות לשמח אחרים, ולהבליג יותר כשדברים לא כל כך מסתדרים לנו כפי שרצינו? ישנם מקרים שכל דבר קטן 'מקפיץ' אותנו, וברגעים אחרים אנחנו רגועות ושלוות...

טוב זה ברור שלנשים ישנם מצבי רוח, התלויים גם במצבה הרגשי והנפשי.. אם את ריוקה שמחכה לבעל, אז ישנם ימים טובים יותר וטובים פחות במצב הרוח.. אם את נשואה שמחכה שבעלך יתייחס אליך קצת אחרת, גם שם ישנם ימים שאת יכולה להכיל יותר ופחות, אם את אחרי או לפני לידה, בכלל ישנם מצבי רוח קיצוניים.. בעיות בחינוך הילדים, בעבודה, עם ההורים.. כל מיני גורמים שיכולים להביא אותנו לקצה יכולת הסיבולת או הקיבולת שלנו.. דבר הנותן את אותותיו במציאות כלפי הסביבה ובכלל.

ישנו קסם, שבדרך כלל עובד - מלבד האמונה החזקה בבורא עולם שהיא הנותנת כוח אמיתי ומייצרת אנרגיות חיוביות בכל פינה בלב - הקסם הוא, שכשאת מדברת את מה שמפריע לך, את משתחררת ממנו. לפחות לעת עתה. רוב הפעמים שאת 'קצרה' ביחס לאחרים ולעצמך, תשימי לב האם לא דיברת על מה שקשה או כואב לך מספר ימים... בדרך כלל, נערמת לך בלב ערימה של: דאגות, קשיים, פחדים, לחצים, עצבות וכו'.. ומעליה עוד ערימה ועוד ערימה, עד שסף הקיבולת לעוד משהו קטן כבר לא בנמצא.

כבר אין לך כוח להכיל אף אחד מסביבך, ואז שמישהו דורש את היחס שלו את מתפוצצת, כי את לא יכולה להכיל אף אחד חוץ מעצמך. ההכלה של משהו או משהו אחר הוא מעבר ליכולת שלך כרגע.. ואז מגיעים החוסר סבלנות, העצבים והכעס.. ולא תמיד אנחנו יודעות מהיכן זה נובע, כי בשכל אנו יכולות לומר "אבל מה הוא אשם?" כי בדרך כלל אנחנו מתפוצצות על דברים קטנים.. שלא תואמים את כמות ה"רעוים" (עצבים) שנשפכו כעת..

אז מה עושים? קודם כל מודעות. בראשית הדברים, תמיד נאמר שצריך קודם כל להיות מודעת לעצמך, לדעת מתי קשה לך, מתי כואב לך, מתי את צריכה להוציא את שעל ליבך.. ומתי את עמוסה ברגשות שאין לך יכולת כרגע לטפל באחרים או לתת מעצמך מעבר למה שחייב.

אחרי המודעות מגיעה ההתפקחות, לעשות עם זה משהו. כי אנחנו לא נשאר עמוסות בקושי ולא יכולות לתת מעצמנו כהוא זה, אפילו לא לקצת זמן.. זה לא בריא. לא לנו ולא לסביבתנו. אישה לא יכולה להיות עמוסה בקשיים רגשיים הרבה זמן. היא מיד כועסת וחסרת סבלנות, וזה לא נעים להרגיש כך. שהי בוודאי שכל אחת ואחת מאיתנו יש לה הרבה אור להרעיף על סביבתה, יש לכל אחת הרבה אהבה ושמחה לתת לאחרים. אין צורך להישאר כבויה וכעושה בשל העומס הרגשי, פשוט צריך לשחרר אותו.. כן, פשוט.

הלכה למעשה, מה עושים? אם יש לך בעל - את מושיבה אותו ומסבירה, שאישה חייבת לדבר כל יום על מה שמפריע לה, על מה שהיא עברה ביומיום, ובמידה והיא לא עושה את זה מצטברות בליבה אכזבות, לחצים וכעס ואז זה יוצא על כל הסביבה בלי פרופורציה ובלי סיבה. וחבל. הוא לא רוצה את זה יותר ממה שאת לא רוצה את זה. ולכן את מסבירה שכל יום מהיום אתם יושבים לדבר, זמן שמתאים לכם, אבל חובה! בלי תירוצים.

ומתחילה לספר מה יושב על ליבך גם אם זה שבע אחורה.. כל מה שאת מוציאה מפה, יצא לך מהלב.. הדברים מקבלים פרופורציות של המציאות והם לא גדולים כמו בחלומות...

וישנו פיתרון על שהוא עוזר לכולן גם נשואות וגם לא - לעיתים הדברים המכבידים עלייך הם לא דברים שאת רוצה לספר לחברה או לאמא, ולפעמים גם לא לבעלך. לכן המתנה הגדולה ביותר שיש בעולם, זה בורא עולם. לני למקום פתוח, נעים, ותדברי עם אבא שלך. עם בורא כל העולמות כולם, שיש לו פתרון ומזור לכל בעיה וכאב. פרשי בפניו את כל הקשיים והכאבים, תדברי, תצעקי, תבכי.. זה משחרר, זה בריא וטוב.. תשאירי שם את כל הכאב ותחזרי חדשה. זו תרפייה אמיתית ומועילה!! כי הקב"ה שומע, ולעיתים תשמעי אותו אף עונה לך.. תרגישי את התשובות שלו בלב שלך חזק.

ניתן גם לספר לרב שהוא הצינור של הקב"ה. העיקר הוא לא להישאר עם המעגם הזו, להוציא אותה מהלב, להשאיר אותה בחלל האוויר.. מישהו בוודאי ייקח אותה משם....

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

מוסר עם סיפור

סאט הרב יעקב עמר שליט"א

המצוה שהצילה ממות

בפרשת השבוע מוזכר המצוה החשובה שניתנה לעם ישראל קודם מתן תורה והיא 'ברית מילה' מצוה חשובה ונכבדה שנותנת לנו את הקשר עם הבורא עולם, היא האות ליבנו בבורא עולם.

על מצוה זו מסרו את נפשם ושמחו בה במשך כל הדורות כמובא בגמרא בשבת (קל) ולכן עדיין מצוה זו נשארה בכל יהודי אף שהוא רחוק מאד. אחי ורעי אתם נדע לקחת מצוה ולעשות אותה במסירות נפש היא תעמוד לנו לזכות ולשמור על קשר הדוק עם הבורא, ונרויח גשמי ורוחני. סיפר הרבס גואל אלקריף שליט"א בתקופת מלחמת עולם הראשונה היה יהודי בשם מולר, יום אחד הוא קיבל צו גיוס לצבא הגרמני. היהודי נכנס לרב גדול ואמר לו: מגייסים אותי לצבא ואני מפחד שאמות

המשך מוסר עם סיפור

במלחמה. אנא כבוד הרב, ברך אותי שאשוב מהמלחמה בריא ושלם. שאל הרב: איך אתה רוצה שאני אברך אותך? הלא אינך שומר שבת ותורה ומצוות, על מה תחול הברכה?

השיב מולר: הרב זה החינוך שקבלתי, אינני יכול כעת לחזור בתשובה? הרב הרהר לרגע ואמר: אני מוכן לברך אותך, בתנאי שתקבל על עצמך מצוה אחת שאותה תקיים בכל מצב ובכל מחיר גם במצב של פיקוח נפש, והזכות של המצוה הזו תעמוד לך ותחזור בריא ושלם.

אמר מולר: אני מוכן לקבל על עצמי מצות "יין נסך", אני יאמר שאינני אוהב יין ולא אשתה.

אמר הרב: מצוין, בזכות מצות יין נסך תנצל מן המלחמה. מולר התגייס לצבא, ועלה בדרגות עד שהגיע לדרגת "גנרל".

באחד הקרבות הקשים ניצחו הגרמנים, וכל הקצונה הגבוהה החליטו לשבת למסיבה יחד, באותה מסיבה היה הרמטכ"ל של צבא גרמניה, והוא ניגש למולר, ומזג לו כוס יין.

היה זה מצב בלתי נעים בעליל, מצד אחד הוא לא שותה יין בגלל הקבלה

שקיבל על עצמו, ומצד שני הרמטכ"ל בכבודו ובעצמו מציע לו כוסית יין. לפתע נשמע רעש של מטוס מתקרב, כולם הרימו את ראשם, ומולר ניצל את ההזדמנות שאף אחד לא מסתכל, נטל את הכוסית יין, ושפך את תכולתה על הרצפה.

היה שם גרמני רשע שראה את מולר שופך את היין, נגש לרמטכ"ל ואמר לו: היהודי הזה אינו נאמן לנו, הוא לא שמח בניצחון, הבאת לו יין הוא שפך את זה.

הדברים נפלו על אוזניים קשובות, ובכעסו פנה הרמטכ"ל למולר ואמר לו: אינך שמח בניצחוננו?! כעת אתה הולך לחזית פלוגית... זה היה חזית שהגרמנים ספגו בה הכי הרבה אבדות.

מולר מצא את עצמו בדרך לחזית, ואמר לעצמו: רבנו של עולם, אני שמרתי את המצוה במסירות נפש, וכעת אני נשלח לחזית למקום הכי מסוכן בגרמניה, המצוה הזו גורמת לי צרות צרורות...

אלא שלא עברו כמה שעות, ונדע לו שהמצוה הצילה אותו... בגדול. היה מרגל רוסי שהודיע לצבא הרוסי שיש אסיפה של כל הקצונה הבכירה במחנה פלוני, הרוסים הפציצו את המחנה.

אז הכתה במולר ההבנה, בזכות המסירות נפש למצוה ניצל.

פניני הדף היומי

מאת הרב ירון מרדכי זכאי שליט"א

זהירות בדיני ממונות בין אדם לחבירו

קשה עונשם של מידות (מסכת יבמות דף כא) בסוגייתנו אנו למדים על העונש החמור למי שמוכר בחנותו ללקוחות ואינו מקפיד לנקות את המשקל שבו הוא שוקל ללקוחות ובכך בעצם הוא גוזל אותם, מכיוון שמדובר באנשים רבים ודומה למי שגזל את הרבים, ואף שבמסכת ביצה (דף כט) מבואר במי שגזל את הרבים יעשה צרכי רבים דהיינו שיעשה או יתקין דברים שרבים נהנים מהם, מכל מקום כותב רש"י בסוגייתנו שאין זו תשובה מועילה כמו אדם שגזל ומחזיר את הגזילה למי שגזל ממנו.

ומרן בשולחן ערוך (חושן משפט סימן רלא סעיף יט) כתב עונש המידות והמשקלות קשה מאד, שאי אפשר למודד או לשוקל בשקר לשוב בתשובה הגונה והרי הוא ככופר ביציאת מצרים. והביאור בזה שמי שגונב מהבריות עושה זאת בסתר ובעורמה שלא ירגישו, ומראה כאילו הקב"ה אינו משגיח ורואה חס ושלום והרי בנס יציאת מצרים התברר לעיני כל העולם על ההשגחה הפרטית שיש לעם ישראל מה' יתברך שאת מצרים היכה ואותנו הציל, וכתב מפרש השו"ע (ספר מאירת עינים) שבשאר עבירות אפילו עונות חמורים כעריית ועבודה זרה תועיל להן תשובה ע"י חרטה וידוי וסיגופים משום שמדובר בעבירות שבין אדם למקום, אבל בגזל שהיא מעבירות שבין אדם לחבירו התשובה הוא שיחזיר לחבירו את מה שגזל ממנו.

והנה הגמרא במסכת בבא בתרא (דף קסה) אמר רב יהודה רובם בגזל ומפרש רש"י: רוב בני האדם חשודים על הגזל, ולכאורה צריך להבין וכי רוב בני האדם גזלנים, אמנם התשובה מבוארת בהמשך דברי רש"י שביאר שאדם מורה היתר לעצמו כשהוא עושה משא ומתן עם חברו, ויצר הרע מראה לאדם צדדי היתר שאין בכך משום גזל. וידועים דברי החזון איש באגרות שלא יתכן שאדם יצליח להנצל מגזל ואונאה וריבית אם לא ילמד את ההלכות שלהם, וזיכוי השם יתברך שבעשר שנים האחרונות שבהם מסרתי שיעורים בדיני ממונות והצלחתי להקיף את כל חלקי השולחן ערוך חושן משפט, חיברתי שלושה ספרים עבי כרס המקיפים מאות שאלות ומקרים שכיחים מידי יום בשלל נושאים (גזל, הונאה, ריבית, שכנים, מקח טעות וכו' וכו') והכל נכתב בשפה ברורה וקולחת כך שהספר מותאם לכל שכבות הציבור אברכים, בעלי בתים, מתחזקים, גברים ונשים, ובסוף הספר סידרנו מפתחות עם מאות נושאים וערכים כך שכל אדם יוכל למצוא בהם תשובה לשאלות בכל תחום וענין השייכים לדיני ממונות. וכיוון שמדובר בעלות של עשרות אלפי שקלים הציבור נקרא להשתתף בזיכוי הרבים ובעז"ה הספר יופץ בכל רחבי הארץ, יש אפשרות להנצחות והקדשות בספר 1200 ₪ לעמוד שלם 600 ₪ לחצי עמוד, וכל התורם 150 ₪ יקבל סט לביתו. ליצירת קשר 0527630352

ניתן לרכוש במזרח מיוחד את ההיסק אונקי של הרב ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה והוטה ושיעורים בהלכה. ליצירת קשר בפלאפון 0527630352
כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה הינם בטלפון 0559302663

"הייב אדם לתת קמחא דפסחא לפני הפסח"

קמחא דפסחא

לעניים בני תורה

כל המעוניין לקיים מצוות "קמחא דפסחא" בהידור
אנו מחלקים חבילות נכבדות הכוללות את צרכי החג.
לנזקים ולמשפחות מועטות יכולת
מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

רח' עוזיאל 41 בני ברק

770-8000-03

צדקה וחסד

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברהבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

גד תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהינ בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים